

Dvisavaitinis iliustruotas Jaunimo Laikraštis. Lietuvos Vyčių Organizacijos Organas

Tomas VI

Kovo-March 15 d., 1924

442

No. 5 (151)

Matas.

Jaunimas Lietuvoj.

Lietuvoj dabar gyvuoja tokios jaunimo organizacijos: "Pavasario" Sąjunga, Ateitininkai, Aušrininkai, Varpininkai, Žiezirbininkai, Jaunimo Sąjunga, Socialistų Studentų Dr-ja ir kitos, mažai pasireiškiančios ar nesusipėję dar pasireikšti gyvenime.

Pradėsime iš apačios. Socialistų Studentų Draugija yra negausi socialistinio jaunimo grupė, kuri pasižymėjo tuo, kad laike Lietuvos Universiteto studentų judėjimo dėl lietuvių kalbos teisių, ėjo iš vien su žydais ir kitais svetimtaučiais, užstodami internacionalą. Šios grupės priešaky stovėjo asmenys pasižymėję bolševizmo apaštalai, kaip Ališauskas, kurs būdamas Rusijoje komisaru ne vieną lietuvių patriotą yra paskundęs vyriausybei arba pats įbrukęs kalėjimą.

Jaunimo Sąjunga yra pusiau socialistinė, pusiau tautinė jaunimo organizacija prisiglaudusi prie valstiečių liaudininkų šono. Ji taip pat negausi nariais, nepažangi darbais, nors triukšmo kartais sukelia nemaža. Tarpais jos vadų visas veikimas pasireiškia iškoneveikime kitų jaunimo organizacijų darbuotės ir pažangos, ypač Pavasarininkų ir Ateitininkų.

Žiezirbininkai — mažytė jaunimo grupė susispietusi po socialdemokratų sparnu. Visas jų veikimas pasireiškia vien ant kantrios popierės, pačiam gyvenime jie (žiezirbininkai) visai nejaučiami.

Varpininkai yra ta pati rūšis, ką ir Jaunimo Sąjunga. Naujagimiai, neišsupti, nublukę.

Aušrininkai tur savo praeitį. Iš jų tarpo yra išėjusių įžymių tautos darbuotojų, kurie jį brendę dar tuomet, kai nebuvo Ateitininkų or-

ganizacijos, kai materialistinė pasaulėžvalga jone nebuvo įsigalėjus iki širdies ir kraujo. Aušrininkai buvo (ir dabar yra) moksleivių ir studentų organizacija. Kaip aukščiau minėjome, gimusi ankstyvo tautos atgimimo dienose, iš savo eilių išleidusi įžymių tautos pajėgų — darbuotojų, pamaži grimzdo į socializmą, kol nuėjo į bolševikų dumblyną ir ten nuklimpo. Dabar aušrininkai visai susikompromitavę. Iš jų eilių yra išėję jauni tautos iždavikai, kurie rusų revoliucijos metu nepasidrovėjo areštuoti ir varyti į kalėjimus senus užsitarnavusius tautos darbuotojus. Kas aršiausia, kad kai kurie moksleiviai drįso pakelti savo ranką prieš savus mokytojus pedagogus ir juos taip pat, kaip kontrrevoliucionierius bruko į kalėjimą. Daugiausia tokių atsitikimų yra buvę Voroneže — lietuvių mokyklų centre karo ir revoliucijų metu. Delto ir iki šiai dienai aušrininkai Lietuvoj neatgauna gero vardo ir jo neatgaus, kol lietuvių tauta bus blaivi ir sąmoninga.

Ateitininkai — moksleivių ir studentų organizacija, kuri laikosi obalsio — "Visa atnaujinti Kristuje". Jos kūrėjai prel. A. Dambrauskas-Jakštas, prof. Pr. Dovydaitis ir k. Ateitininkai prasidėjo 1910 metais ir šiandien po savo vėliava laiko suspietę krikščioniškai-katalikiškai nusistačiusią moksleiviją ir studentiją. Iš Ateitininkų eilių yra išėję žymiausi tautos, valstybės ir jos kultūros kėlėjai bei darbuotojai, kaip štai: A. Stulginskis, dabartinis valstybės prezidentas, M. Krupavičius, Žemės Ūkio ir Valstybės Turtų ministeris, Žemės Reformos iniciatorius, Dr. L. Bystras. Švietimo ministeris, K. Bižauskas, Liet.

atstovas Amerikai, Vald. Čarneckis, buvęs Liet. atstovas Amerikai, dabar Anglijai, prof. Pr. Dovydaitis, poetas Putinas, Dr. Raulynaitis, K. Ambrozaitis, Dr. Draugelis ir eilė kitų. Ateitininkai pirmieji stoja gyvybe ir sveikata ginti tautos nepriklausomybę, kuomet tik pasirodo juodi debesiai jos padangėj. Būdami surišti su plačia visuomene tautos, religijos ir būdo ryšiais, Ateitininkai, išėję varyti politikos ar kultūros vagą, pataiko eiti tiesia linija ir išlaiko jiems pavestą vairą. Lietuvos nepriklausomybės vairą yra išvedę pro visas žabangas ir klišitis tik krikščioniškieji vada, nes buvo momentai, kuomet kitos partijos traukė po Maskvos raudona vėliava arba į uniją su ja.

Prisistatom Pavasarininkus. Savo darbais ir obalsiais Pavasarininkai labai artimi Vyčiams. Dvasiniai ryšiai tarp Vyčių ir Pavasarininkų gyvuoja nuo pirmų dienų tų dviejų organizacijų atsiradimo. Pamažu einama ir prie realių medžiaginių ryšių. Pavasarininkai remia Vyčių organą raštais, o Vyčiai, pataisę savo materialę padėtį, eis Pavasarininkams talkon sustiprinti jų materialę padėtį. Iki šiol Vyčiai, siekdami nuosavos spaustuvės, galėjo vien tik trupinius numesti.

“Pavasario” Sąjunga — yra jaunimo švietimo, lavinimo ir auklėjimo organizacija. Ji apima miestų, miestelių ir kaimų jaunimą. Išgyvenus caro laikų režimą, dabar ši organizacija sparčiai plečia savo ribas, auga narių skaičiumi ir darbais.

“Pavasaris” dabar turi apie 300 kuopų ir virš trisdešimts tūkstančių narių. Kuopos dedas į rajonus (apskričius), kad tuo būdu labiau centruoti veikimą. Pavasarininkai, kaip ir Vyčiai, savo darbų planą užsibrėžia per metinius Kongresus. Kongresai kasmet įgija daugiau reikšmės ir iškilmingumo. Paskutinysis praeitų metų Kongresas buvo pajvairintas vieša demonstracija Kauno — laikinos sostinės — gatvėmis ir sporto rungtynėmis. Kuopų atstovai, važiuodami į Kongresą, vežėsi kartu Pavasarininkų vėliavas. Delto demonstruojant Pavasarininkų vėliavos nukaišė Kauno gatves.

Vyriausiu tikslu “Pavasario” Sąjungos yra kelti narių apšvietą, susipratimą ir auklėti sąmoningus piliečius. Delto ypatingos dėmes kreipiama į socialinių ir organizacinių kursų ruošimą. Kursų programa būna turininga ir įvairi, aiškiai ir gvildenami labai svarbūs ir naudingi klausimai, kaip tai: apie valstybių atsiradimą ir jų formas, organizacijų reikšmę, organizacijas užsieny ir Lietuvoj, apie mokyklas, politiką, partijas, spaudą, bažnyčią, blaivybę ir t. p.

Pavasarininkai kreipia rimtos dėmes į sportą.

Steigiamos Kūno Kultūros sekcijos, kurios visos vienijasi Gimnastikos ir Sporto Federacijoj.

Blaivybės idėja taip pat aukštai keliama ir Pavasarininkai stengiasi ne tik patys būti blaiviais, bet visais galimais būdais naikinti girtuoklystę Lietuvoj. Sąjungos pirmininkas, prof. J. Eretas, yra uoliausias blaivybės kovotojas Seime ir už jos sienų. Jo pėdom seka ir kiti jaunuoliai, kurie žodžiu ir raštu kovoja prieš girtybę.

Lietuvoj jaunimui organizuotis ir dirbti yra nepalyginamai sunkiau, negu Amerikoje. Didžiausia priežastis, kliudanti organizacijos plėtotei ir darbuotei yra susisiekimo nepatogumai, ypač kaimuose. Pas mus į tris dienas laiškas ar laikraštis pasiekia toliausius punktus, o Lietuvoj — į 6 — 14 dienų. Tolesnės priežastys — tai įsisenėję visuomenės ligos, kurios apima ir jaunimą. Po kaimus vis tebegyvuoja įsišaknėjusi tradicija, kad tas yra smarkus ir garsus, kuris į ausį moka smarkiai užrėžti, baltakės ar “byro” daug išgerti, nerimtų baikų prikrėsti. Taip kad organizaciniė mintis, kilnesni idealai ir obalsiai eina labai pamažu ir sunkiai kovoja, kol išmuša iš pozicijų tamsą, nesusipratimą, patvirkimą ir kitas tamsias pajėgas.

Kad Pavasarininkai turėtų išteklių daugiau gaminti literatūros, išleisti bent gražų savo organą “Pavasari”, jie graičiau nutiestų Lietuvai naują pamatą — iš susipratusių, Dievą ir Tėvynę mylinčių piliečių, kurių nesugundyto nei Maskvos, nei kitos svetimos, tamsios galybės.

Vyčiams ir Pavasarininkams verta sueit į artimus santykius, kad per juos vieniems eitų tautinės gyvybės srovė, kitiems materialinė parama.

Tegyvuoją Vyčių ir Pavasarininkų sandarbininkavimas!

J. Naruševičius.

Pažvelgk į skruzdę — mažą vabalėlę,
Kuri vartoti kalbą negali,
Vienok geriausia mus pamokina.
Kas gi darbštumo skruzdės nežino?
Nerasi skruzdę, kuri tingėtų
Ir darbo dirbti nebenorėtų,
Kiekviena kruta, ši bei tą daro,
Kuri nedirba, tą laukan varo.
Skruzdyne tvarką stipriai daboja,
Viena už kitą visad užstoja.
Mažytė skruzdė darbšti, doringa
Parodo tvarką mums pavyzdinę.
Ir taip, jei nori būti doringas,
Šiame pasauly tikrai laimingas,
Turėk prie darbo meilės, kantrumo
Ir sek pavyzdį skruzdės darbštumo.

Pranas Genys.

Taip Likimą Lēmė.

Trijų veiksmų pasakos drama.

(Tąsa).

VEIKSMAS III.

(Gana švariau parengtas pirmojo veiksmo kambarys. Laikas — keliems mėnesiams prastinkus).

SCENA I.

(Pelenė viena, daro namų ruošą).

Neveltui, neveltui man širdį gedėjo,
Neveltui vargelį vargau!
Kad sielą laimuzės skruostai palytėjo —
Ramybės šešėlį radau.
Nesunkus, nesunkus tam vargas nedalė
Viltis kam ramina jausmus.
Ateis juk, ateis dar laiminga dienele,
Kad pinsiu tarp rūtų džiaugsmus...
(kažkas pasibeldžia į duris, Pelenė atidaro).

SCENA II.

Žinys ir Pelenė.

Žinys (su kanklėmis).

Lai šviečia jums saulelė iš amžių gilybės
O žvaigždės jums laimės lai lemia...

Pelenė.

Ko ieškai, seneli, kur keliauji?

Žinys (labai žiūri į Pelenę).

Ką aš matau!.. o, Praamžiau Galingas
Atsiųsk man galias pažinimo...
Mergelė, aš ieškau, kas sunku surasti —
Šios kanklės mane čion vadžioja...
Ir atvedė čia štai, po šitos pastogės...

Pelenė.

Tavęs nesuprantu, seneli slaptingas, —
Sakyk, kas esi? kur keliauji?

Žinys.

Esu aš, mergelė, iš tolimo krašto,
Keliauju po svieta, po žmones geruosius —
Kelius gi man kanklės nurodo...

Pelenė.

Kelius tai šios kanklės nurodo?

Žinys.

Šios kanklės sužadina amžius iš miego.
Didvyrius apraudoja senovės...
Jos skelbia karus ir žygius apdainuoja
Ir garbę jos neša Praamžiui...

Pelenė.

Šios kanklės — bejausmės!

Žinys.

Šios kanklės, tai šventos — jos amžių gyvybė,
Jos paslaptį didelę slepia...

Pelenė.

Kokią tai paslaptį?

Žinys.

Praamžiau, įkvėpk gyvybės!..
O štai!.. Dievai... ar teisybė —
Tu paslaptis... Tu karalaitė...

Pelenė.

Aš?! aš?!.. — karalaitė?..

Žinys.

Tavo akys... Tavo žodžiai... tu... tu...

Pelenė.

Seneli, pašakyk, ką reiškia tavo žodžiai?

Žinys.

Tavęs tai ieškodams kadaisia keliauju
Ir štai jau mano laimėjimas...
Dainiai ir burtininkai keliauja po svieta
Norėdami slaptingąją mįslę įminti...

Pelenė.

Mįslę įminti? (į šalį) Ištiesų, tas senelis pa-
[slaptingas.

Žinys.

Karalaičio mergelę pagavo,
Kuri jam tiek laimės žadėjo...
Dabar — o, Praamžiau galingas!
Kur įkvėpei pažinimo galę į stygas šių kan-
Prisiekiu Tau tėvų kapais auką [klių,
Už laimėjimą mano!.. (į Pelenę)
Eime, karalaite, į rūmus valdovo.
Kelius mums žvaigždynai nurodys —
Nurims sujaudintas pasaulis.

Pelenė.

Aš vargdienėlė, našlaitė...
Širdis mano kasdieną raudoja —
Senai netekau aš mamuzės... (į Žinį)
Seneli, — tavęs nesuprantu.

Žinys.

Ne tas yra didis, kas didžiu vadinasi,
Bet tas, keno akys apreiškia kilnybę,
Kas širdį prakilnią užslėpęs krutinėj
Gyvybe gyvena!.. (pauza)
Šios kanklės laumes suvadino iš girių
Ir visas slapybes atvėrė.
Eime, karalaite, atėjo jau metas —
Valdovą sutiksime beatvažiuojantį —
Karaliams ir žvaigždės šviesesnės!..

SCENA III.

Pelenė, Žinys ir Pamotė.

Pamotė (nugirdus paskutinius žodžius).

Kas tai? Karalaitė atkeliaavo?
Karalaitės karalius neranda!

Žinys.

Šios kanklės atvėrė pinkles šių slapybių,
Praamžius gyvybės man teikė
Ir štai po šitosios pastogės—laimėjimas ma-
[no!]

Pamotė.

Tai čia gi, sakai, karalaitė gyvena?

Žinys.

Keliausiu ir tarsiu valdovui
Kame jo laimužė.

Pamotė (lipšniai—bobiškai).

Būk toks geras... čia, čia gyvena karalaitė...
Senai tai žinojau, tik niekam neapreiškiau...
(visi išeina).

SCENA IV.

I ir II dukterė įeina iš kambarių.

I dukterė.

Tu sakai, aš nemokėjau karalaičio pasveikin-
Ištiesų, tiktai tu nemokėjai. [ti...]

II dukterė.

Taip, taip — teisybė...
Sakyk, delko visi svečiai iš tavęs juokės,
Kad vaikščiojai šitaip... po salę (pamėg-
[džioja].)

I dukterė.

Tik tu nebent. Delko karalaitis nesijuokė.

II dukterė.

Karalaitis!.. Va, kaip išmintingai —
Jis dargi į tave žiūrėt nežiūrėjo...

SCENA V.

I, II dukters ir Pamotė.

Pamotė (įpuola uždususi).

Ar matėt... Žinys ką tiktai išėjo...
Ir sako valdovas jį siuntęs... ieškot karalai-
Jis — po mūsų pastoge atradęs... [tės—
Ar matot — neveltui svajonės!

I dukterė (linksmai).

Tai aš karalaitė,—sakiau jums senai!

II dukterė.

Mamyte, ar jis nesakė katra?..

Pamotė.

Tik sakė, kad laimė čia slepias karaliaus...

I dukterė.

Aš karalaitė! Aš karalaitė!

Pamotė.

Skubėkite pasipuoškite...
Žinys daug naujienų apsakė —
Tuoju karalaitis atvažiuoja!..
Po svietą, sako, kadaisia keliauja,
Mat, čia, pas mumis, neužklydo...

II dukterė.

Man rodos, veltui girti dieną iš ryto,

Gal šitas Žinys sumelavo?..

Pamotė.

Dukrele, Žiniai nemeluoja,
Jie visada sako šventą teisybę.
Tik gaila, kad jis nepasakė,
Katrą karalaitis pamylėjo.

I dukterė.

Sakiau, kad mane!
Argi norit, kad visą paslaptį atverčiau!?

II dukterė.

Mamyte, meluoja ji — jos neklausyki.
Man rodos, — mane pamylėjo...
Mamyte, juk aš gražesnė už ją?..

Pamotė.

Tuoju pamatysim, ką lemia tos žvaigždės...

I dukterė.

Nėra ko dvejoti — žinau aš geriausiai,
Manėte, kad ką kitą pamylėjo!—Niekados!
Aš jojo laimužė, neveltui svajonės!..

II dukterė.

Tu jojo laimužė... tu jojo laimužė...

Pamotė.

Skubėkim — juk laikas greit bėga.
(visos išeina į kambarius).

SCENA VI.

Pelenė, I ir II kareiviai (įeina iš lauko).

Pelenė.

Prašom, sveteliai, į vidų,
Gal labai kelionėje išvargote.

I kareivis.

Nuoširdžiai ačiū. Tiesa, nuvargome,
Bet dar toli mums poilsio diena...

II kareivis.

Ir nežinia, ar ji ateis, ar ne.
— Turim pildyti karaliaus paliepimą
Gal skirta bus laimėti.

Pelenė (išsigąsta).

Gal vyrus šaukiate į karą? o varge!..

I kareivis.

Ne, mergyte. Girdėjome, būk rengė valdovas
Didį žygį į tolimą kraštą, bet tai buvo senai.
Dabar, gražioji, sakyk kame šeiminkas?

SCENA VII.

Pelenė, I, II kareiviai ir Pamotė.

Pamotė (įeidama nugirsta paskutinius žodžius).
(nustebusi) Vajė... Maniau, pats karalius!..
(į kareivius) Ar tamstoms šeiminko reikia?

II kareivis.

Taip, senuole, šeiminko.

Pamotė.

Aš—šeimininkas, ko reikėjo? Ar karalaitės
[ieškote?]

I kareivis.

— Tuoju valdovas atvažiuoja.

Pamotė (sumišus).

Valdovas?..

Pelenė (prie lango).

Jau štai... štai per laukelį atvažiuoja... atva-
[žiuoja!

O laimė, laimė!.. (*girdėtis vežimo dundėjimas, skambalai. Kareiviai išeina*).

SCENA VIII.

Pelenė ir Pamotė.

Pamotė (sumišus tvarko kėdes, bėgioja).

Nemelavo.. Valdovas... teisybė... (*į Pelenę*).

Ar ir tu čia?.. Pasišalink... dar gal įeiti...

Kokia tu nudriskusi — bėk, pasislėpk...

Pelenė (išeidama).

Mamyte, delko nenupirkai man

Naujos gražios suknelės?..

Pamotė (išeidama paskui Pelenės).

Nemelavo... kur tos mano dukros?..

Karaliai pas mano dukteris važiuoja. O, ga-
[dynė!

(*Pabaiga bus*).

— o —
Vincų Vincas.

Miškas Žiemą.

— x —

Pazvelgi miško pusėn — liūdna, graudu...

— O miškai, kam savo žalią drabužį numetei žiemai po kojų?! Ar išsigandai šaltos žiemužės, kad jai aukoji savo papuošalus?

O, baily, baily, miške!..

Vėjas nuolat švilpia, daužo vieną į kitą pusiau apmirusias medžių šakas, šelsta, nori jas nuolupti nuo kamieno, pamesti žiemai po kojų, pasigerinti jai...

— O, žiaurus žiemos pataikūne! Kam skleidi aplinkui nusiminimą, tylų liūdesį!?!..

Kartais tas veidmainis truputį aprimsta, mat, pagailsta ir jam vargingo miško. Pasakoja miškui kaž kokią pasaką... Gal pasakoja apie šiaurės slėpinius, o miškas klausos... dreba iš baimės visomis savo šakomis, gal prašo: "Nustoki, nustoki! Nebaugink!". Bet vėjas, tartum, baily — mišką pašiepdamas, skleidžia jam dar baisesnių slėpinių, baugina, nori priversti vargšą-mišką jo klausyti, tyliai vidunaktį jam nusilenkti... kužda, kužda... grąšina...

Miškas prašo paliauti sekus tokią pasaką, bet vėjas jo neklauso, kužda, kužda... Miško širdyje gimsta kerštas, auga, keroja... "Tik ateis

pavasaris", kalba miškas: "aš tau atkeršysiu! Pietų vėją pasikviesiu — jis pergales tave, nuveiks... liksiu ramus, tylus... Pietų vėjelis man nuolat seks puikias pasakas apie Pietų Šalies didžiagirias, apie jų gyventojus, žvėris, paukščius... Klausysiuos"...

Vėjas baudžia mišką už jojo kalbą, baudžia ir jam pritarusius — pievas, juodus dirvonus, ežerus, balas... — Šakausto juos šaltasis retežiais.

Miškas tyliai tą viską kenčia, turėdamas vilties pavasariui atėjus, atkeršyti šaltiems vėjams, šiaurės pūgoms...

J. Naruševičius.

Ne tas garbės užsitarnauja,
Kuris be baimės ein' kovot,
Kovos lauke pralieja kraują
Ir priešus drąsiai ein' kapot.
Ne tas pilnai yra garbingas,
Kurs visad pergali kitus,
Kuriam daug-kas yra dėkingas
Už nuopelnus jo nuveiktus.
Tasai garbės didžiausios vertas,
Kuris kovoja su savim,
Piktybes savo naikin', kerta,
Išrauti stengias su šaknim.
Tasai tikrai yra garbingas,
Kurs save pergali pirma
Ir būna visad ištvermingas
Kovoj su pikta dauguma.
Lengviau kovot, kovoj' numirti
Ir būt narsuoliu prieš kitus,
Negu nuo pikta atsiskirti,
Prašalint papročius piktus.

*

Kam draugai man reikalingi?

Aš be jų apsieinu.

Ar nelaimėj', ar linksmybėj'

Be draugystės gyvenu.

Ir teisybę pasakysiu —

Man draugystė be naudos:

Nepagelbėjo išeiti,

Išsilenkti iš bėdos.

Kiek galėjau darbavausi

Ir iei šiandien ką turiu.

Tai tik ačiu savo darbui

Pasakyti aš galiu.

Kuomet linksma gyvent buvo

Ir malonu ir smagu.

Su manimi pasilinks mint

Daug ateidavo draugu.

O kai vargas palytėjo

Ir gyvent buvo sunkiau,

Nieks nesuteikė pagalbos,

A. ŽEMAITIS (ŽMUIDZINAVIČIUS),

talentingas menininkas-piešėjas, lietuvių meno rinkiotojas ir populerizatorius, Liet. Dailės Dr.-jos pirmininkas, kurio pastangomis Draugija prieš karą Vilniuje yra surengus keletą didelių turiningų parodų.

Dabar A. Žemaitis lietuvių dailės parodą organizuoja Chicagoj.

Į Ameriką A. Žemaitis pateko, kaip Lietuvos Šaulių atstovas, kurs rinko jų naudai aukas.

Vienui vienas aš verkiau.
Ir gyvenimo apviltas
Iš jo pamokas imu:
Vienui vienam pasilikus
Patogiausia ir ramu.

*

Kiekviens iš mūsų yr klaidingas,
Nerasi žmogaus be klaidos.
Tai jau nuo seno pastebėta,
Klaidingų būna visados.

Netyčia klaidą padaryti
Kiekvienam gali atsitikt,
Prie darbo kliūčių yr daugybė,
Kur kliūtys — klaidos tur įvykt.
Tik tas neklysta šiam pasauly,
Kurs jau negali dirbt, krutėt,
Bet toks neskaitos tarp gyvųjų,
Nes jį į karstą laikas dėt.
Ir taip, nors kartais mes suklystam,
Klaidų negalim net atmint,

Gyvent klaidose neprivalom,
Suklydus reik prisipažint.
Save klaidingu pripažįstant,
Greičiau išvengsime klaidos,
Bet kas klaidų nepripažįsta,
Į tiesų kelią neįstos.
Ir visą amžių bus patamsėj,
Skaisčios saulutės nematys,
Skaudus gyvenimo likimas —
Tamsi bus tokio ateitis.

Jurgis Daina.

* * *

Baltos gėlės, gražios gėlės!..
Bet raudoni bijūnai
Del gražuolės mergužėlės
Laimės ženklas amžinai!
Ji bijūno žiedą gavus
Nuo bernelio atmintin,
Gali žengt neapsigavus
Svajų meilės ateitin!..

Gali vargo neatboti,
Užsimiršti sunkumus
Ir slaptai širdy svajoti
Apie būsimus džiaugsmus...

Baltos gėlės, gražios gėlės!..
Bet bijūnai dyvini,
Del gražuolės mergužėlės
Sapnų laimės kupini.

Jie svajones jai augina,
Meilūs jai tik jie vieni,
Laimę jie suteikt ketina
Skaisčiam meilės žydiny!

A. Panemūnė, 5 p. p.

— o —
NEŽINAU...

Kodel praeitis margaspalvė
Nuolat slankioja prieš akis;
Juk ji jau niekas — tuščiagalvė...
Bėt gal ką ateičiai sakys?..

Juk ją man dažnai prisiminus
Priseina verkti, aimanuot:
Kad piktžoles nūn dar išskynus
Ir kelią ateičiai paduot.

Gal gailis jos, kad greit prabėgo
Linksmutės dienos, kaip drugiai,
Dabar pabudęs, it iš miego,
Dairausi, stebiuosi bailiai?..

Gal tam, kad savo tamsias dienas
Apverkčiau... kam tokias pažinau...
Gal, kad nustebint, jog aš vienas
Turiu keliauti... Nežinau?!..

Pr. Genys.

LAIMUŽEL.

Kaip trokšta krūtinė tave čia sutikti,
Gelmėse škaistybių šviesos!..
Vienybėj šventoj per amžius palikti
Po priedanga meilės skaisčios...

Kaip trokšta priglausti savąsias lūpites
Prie tavo skruostelio skaistaus!..
Kaip trokšta išgirsti kalbelę širdutės,
Kaip laukia žvelgimo meilaus!..

Bet čia tiktai sapnas, svajonių svajonė,
Kur žaidžia kasdieną širdy...
Lyg aido skambumas, krūtinės, karionė
Skrajoja skausmų sukuryj!..

Negriš tos minutės, negriš valandėlės:
Palaidojo jas praeitis!
Negriš numylėtos saulėtos dieneles,
Nūnai vien tamsybių naktis...

— x —

Vincų Vincas.

Žuvo...

Žiema...

Lengvai snaigena. Snaiguolės leidžias iš de-
besų savo lengvais sparneliais ir tupia ant pievų
— laukų, kelių — takų; vienos krinta ant stogo,
kitos nusileidžia ant žmogaus, — jos drąsios, ne-
bijo nutūpti ant žemės valdovo.

Ėjau namo. Netoli namų man ant peties
nusileido labai graži snaiguolė. Žinojau, jeigu
eisiu namo — jai mirtis; pagailo man snaiguolės,
— tokia puiki sidabro žvaigždelė, — ilgai vaikš-
čiojau gatve, nėjau namo — nenorėjau josios
mirties. Atėjo mintis, kad ir kitaip juos galiu
atsikratyti, dar net palikdamas ją gyvą: nužer-
ti nuo savęs ją žemėn. Ne, galiu suspausti, rei-
kia kaip kitaip numesti... Pasipurčiau, nenorėjo iš
kart apleisti mane žvaigždelė, bet galop nulėkė
žemėn ir nutūpė ant tako. Giliai užsimastęs apie
tolymesnį vargšės žvaigždelės-snaiguolės likimą,
nei nepastebėjau, kaip pro mane praėjo senas
ginkluotas kareivis. Beširdis! Jis užmynė žvaigž-
dele... Ach, kaip ten buvo vargšei? — Ji mirė...
Kaip baisu! Turbūt ją prispaudė žiauri milžiniš-
ka koja ir... ji mirė... Ach, vargšele, už ką tu žu-
vai!? Kam tu nusikaltai? Už ką?!.. Veltui... Ji
žuvo...

M. M.

Maudyklėse.

(Feljetonas.)

Būna vasara, žmonės eina į maudykles, maudosi, žaidžia, linksminasi — žodžiu sakant, čia sukuria naują gyvenimą, naują ūpą ir tt.

Kiek čia medžiagos feljetonams! O vis tik, prisieina pažymėti, apie maudyklių gyvenimą feljetonų mažai rašoma.

Na, pamėginkime rašyti.

Visų pirma reikia sudaryti apystovos, arba, anot profesionalų rašytojų, fonas. Gerai, sudarom foną: smiltynas, mėlynas gilus dangus, žinoma, beribė jūra, ištįsus į toli, iki horizonto, ošiančios bangos, na... na, ir kas da čia įeity daugiau? Pušys? taip, pušys. Galima būtų pridėti mėnulį, bet tuomet prisieity pašalinti saulę... Geriausia palikti taip, kaip yra, nes jau ir taip visi menininkai skundžiasi, kad sunku nustatyti šviesą veikiantiems asmenims nušviesti...

Apystovos įrengtos. Seka veikiantieji asmenys. Ją pavadinsime Morta, jį — Baltruksu. Kol kas užteks, o jei vėliau pasisuks kiti asmenys — krikštysime vardais.

Ir taip, mūsų romano didvyriai jau pristatyti. Dabar priversime Mortutę gulti į smėlį. Maža to: jinai gali svaingai žiūrėti į jūrą, klausytis ritmingo bangų ošimo. Taip... Tik ne amžinai jai čia rymoti, žiūrėti tolin ir klausytis. Kad nenusibostų, tai paprašysim Baltruksą prieiti prie jos ir "uždegti" jos laibą, baltą kaklelį "karštu pabučiavimu", su kuo jis, be abejo, sutiks.

Štai jis visa tai atliko. Nors jinai puikiausia matė, kad jis artinasi, puikiausia žinojo, kad ją pabučiuos, vis tik, dėl feljetoninio mandagumo, prisieina sušukti: ai man, jūs mane taip išgąsdinot! Ką jūs darote?

Tuomet Baltruksas sėda šalip jos, meilinas ir kalba... ir ...kalba...

Palaukit, ką jis galėtų tokio sakyti? A-a! Štai ką:

— Aš jus neapsakomai myliu!..

Tuomet Mortutė liuosai pasisuka į jį ir taip pat sako:

— Aš jus irgi neapsakomai myliu!..

Vadinasi, jis myli ją, o jinai myli jį ir abu, turėkit omeny, neapsakomai myli. Labai gerai, bet kas toliau? Gal taip ir baigti? Mylisi?! Tai tesimyli į sveikata...

Ne! Negalima taip palikti smiltyse be jokios globos. Bet kągi su jais daryti?.. O, žinau, žinau!..

— Kodel jūs vakar neatėjote pasimatyti, aš

jus laukiau pas pušį beržo kairėj? — ūmai paklausė Mortutė Baltruksu ir jos balsely suvirpo liūdesio ir nusivylimo stygelė.

— Aš?... Aš negalėjau.

— Kodel jūs negalėjot?

— Negalėjau ir gana.

— Bet kodel jūs negalėjot?

— Negalėjau!

Kad neišeitų nuobodžiai, replikas užbaigsime, nors jų buvo daug daugiau pasakyta, negu čia surašėm.

— Tai jūs man nepasakysite, kodel vakar neatėjote pasimatyti, kai aš jus laukiau pas pušį beržo kairėj? — pakartėjo Mortutė savo klausimą ir ant jos gražių (būtinai gražių) akelių pasirodė ašaros... net stambios ašaros.

— Ne, negaliu pasakyti! Aš negalėjau, nieku būdu negalėjau — atsikirto Baltruksas ir ant jo gražių akių nepasirodė ašarų...

Tuomet Mortutė pasisukė į jį savo gražiais pečiais ir... ir... ..nuėjo...

Tuomet Baltruksas irgi nuėjo...

Jinai, ana, eina,, o jis paskui, jinai eina, o jis paskui... Abu eina... Taip abu eina. Jinai pirma, o jis paskui... Kur jiedu eina? O kas gal žinoti, kur jiedu eina? Įdomu? Prieikit ir pasiklauskit...

— x —

TRYS KLAUSIMAI.

(Iš prancūzų "Le petit francais Onzieme Edition").

Fridrikas D. turėjo paprotį visuomet, kai įstodavo gvardijon naujas kareivis, jam duoti šiuos tris klausimus:

"Kiek metų jūs turite? Kiek laiko jau esate mano tarnyboj? Ar gaunate algą ir drabužius, kurie jums pridera?"

Jaunas prancūzas nutarė pereiti į gvardiją. Jis norėjo tuojau tat įvykdyt. Bet jis nesuprato vokiškai. Jo kapitonas, žinodamas ko klausia, išmokino atmintinai į tuos tris klausimus atsakyti.

Jis juos išmoko gana puikiai, ir kitą dieną Fridrikas atėjo klausinėti, bet pradėjo antruoju klausimu ir paklausė:

— Kiek tai laiko yra, kai jūs esate mano tarnyboj?

— Dvidešimt vienas metas, — atsakė kareivis.

Karalius nustebeš jaunysta, stebėdamasis klausia:

— Kiek metų turite jūs?

— Vieną metą, Jūsų Didybė.

Fridrikas, dar labiau nustebeš, suriko:

— Jūs arba aš esame proto nustoje.

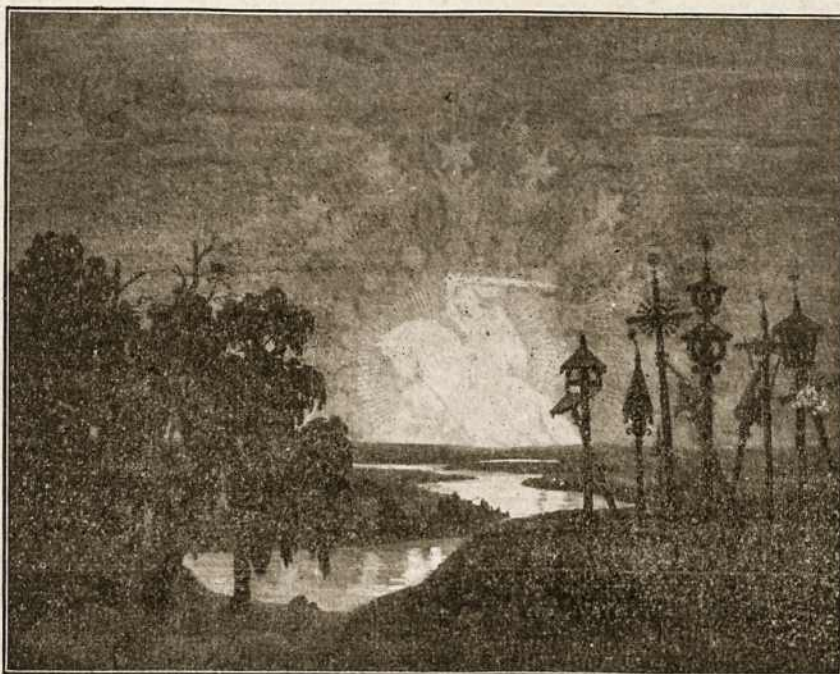
Kareivis, kuris manė esant trečią klausimą, atsakė:

— Vienas ir kitas gaunama nuo Jūsų Didybės.

— Šit, sako Fridrikas, pirmą kart nuo savo armijos esu pavadintas kvailiu.

Kareivis stovėjo ramiai, kai karalius klausinėjo jį iš naujo ištirti dalyką, jaunas kareivis atsakė prancūziškai, kad jis nesupranta nė žodžio vokiškai.

Vertė Mečislovas V. Kr.

LIETUVA SVAJONĖSE.

Slėgiant svetimai rankai, trukdant kilimą, talentingo artisto menininko vaizduotėj reiškiasi Laisva Nepriklausoma Lietuva.

Tai vienas A. Žemaičio-Žmuidzinavičiaus paveikslų, pranašingai nusakiusio tautos ateitį jos nelaisvės metu.

Chicagiečiai netolimoj ateity turės galimybės pamatyti daugiau paveikslų išstatytų rengiamoj lietuvių dailės parodoj, kurios prieky stovi A. Žemaitis-Žmuidzinavičius.

A. Grenis.

A MOTHER'S SONG.

I

Thy happy smile — thy laughing eyes,
Thy lovely hair — thy quiet sighs,
Are to me an earthly Paradise.

II

A Paradise where Love and Beauty rest,
In innocence and purity drest
As you lay fondly on my happy breast.

III

The purple evening as it slowly fades
Slowly and delatorily into darker shades
Has not the bliss that in thee prevades.

IV.

What a melancholic world it would be
Bliss and joy would never come to me
Were I to lose thy golden memory.

V

I long to gaze into those caressing eyes

How my heaving breast pants and sighs
The thought of you lingers and never dies.

VI

So with the coming of each new day
Thoughts of you longingly drift away
And the world again is bright and gay.

VII

To some it's pleasure to gaze at skies so blue
And to wander amid the grass wet with dew;
But my only joy t'is to be with you.

A. Grenis.

LONGING FOR SPRING.

Oh, how I am longing, longing for spring,
Oh, how I am longing to hear the birdies sing,
Longing for the smiling fields and flowers,
And the joys that come with the summer hours.
Longing for the fields once I had strayed,
Longing to sit 'neath the maple's shade,
Longing to see the earth in a dress of green,
And ramble amid the joyful scene.

Oh, how I am longing for the clear blue sky,
 Longing to hear robin red-breast's lullaby,
 Longing to see the sunshine brightly glowing,
 And the rippling streamlets flowing.
 Oh, how I am longing, longing for rest,
 As a weary bird that flies homeward to its nest,
 Longing for the climate so clear and fair,
 And breathe once more the sweet smelling air.

—x—

A. P. Grenis.

LOVER'S LAMENT.

I

Love laid her kisses once on my lips
 Now Love lays dreams upon my day,
 And now how oft a tear silently drips
 For my Love is far away.

II

I know some day I will return
 Yet now alone must I pine
 Her kisses still on my lips still burn,
 And her dreams shall always be mine.

—x—

Pat Grenis.

FRAGMENTS.

The Saviour sleepth while the night is dark,
 Storms ariseth on Life's temptuous sea
 Threatening billows dash the fragile bark
 Winds come rushing mad and free
 "Save us Lord or perish we".

At eve when silent falls the rill
 When all the world is silent and still
 When with hasty steps departs the day
 T'is then the time I long to pray.

So with the coming of each new day
 Thoughts of you longingly drift away
 And the world again is bright and gay.

To some t'is heaven to gaze on skies so blue
 And to wonder mid flowers wet with dew
 But my heaven — is to be with you.

LIETUVOS ATSTOVĄ PRIIMANT.

(*Adv. B. Mastausko kalba, pasakyta Lietuvos atstovo pagerbimo vakarienių š. m. kovo 3 d. Morrison viešbuty, Chicago, Ill.*)

Mr. Chairman, Mr. Charge d'Affairs, Mr. Counsul Ladies and Gentlemen:—

Permit me to say that as a newcomer to the splendid city of Chicago I am exceedingly appre-

ciative of the honor accorded me by the Chairman to act as the medium through whom the Lithuanians of Chicago are to express their gratitude to our American guests, Mr. Crowe, the State's Attorney and Mr. Beam, who is representing Mayor Dever, the chief of this city, for their presence here and for their expressed sentiments.

Perhaps it might be termed fair that I should make only a few remarks because some of you who have gathered here heard my talk of welcome which was made before a splendid audience at the St. George's Parish Hall where a thousand people were assembled. I regret very much the fact that the truthful, accurate and wholly American addresses of the two gentlemen were not heard by that concourse. The reason that I state this regret is because there a thousand people would have heard words that would have encouraged them. Words which came from the lips of men who know the alien.

I was singularly moved by the words of the gentlemen, their peculiar significance could only be appreciated by a foreign born American. Fundamentally both audiences are the same, they are both Lithuanian. The successful man of affairs, the professional and the humble toiler was represented there as he is here only there he was represented in greater number. In that great audience one saw the face of the laborer and the employer, all well provided for by America. Each one appreciating the privileges, duties and rights granted by America. Our honored guests spoke with personal knowledge when they said that the Lithuanians make exemplary Americans. I wish that all Americans might have heard their words. It might have done much good.

It has been my good fortune to travel widely in this country. I have been in almost every city, town and village where Lithuanians live. Amongst strangers I easily pass for a native and I have heard native born Americans discuss the alien unreservedly in my presence. I have never heard a native born American defend or plead the Alien's case. But I have heard him condemned, calumniated and cursed. And it is this condition which exists and it verges on (use the word advisedly and reservedly) persecution, that we are so profoundly moved to expressions of heartiest gratitude for the just words that were spoken here this evening by Mr. Crowe and Mr. Beam. It has always been evident to me that the alien in this land suffers most from those Americans who do not know the alien and never met him. It is clear that our guests do know the alien and his problems, aspirations, doubts and fears.

To the average immigrants the United States was at one time a promised land. In most cases he was leaving poverty, prosecution and persecution. The persecution was either religious, political or cultural. Lithuanians suffered all three. To them America was a distant star of hope. Its generously free institutions, its representative democracy, its liberty both religious and political — in a word — its constitution was the thing they sought. In coming here they had but one thing in mind and that was to earn a living, to provide for their families, to properly educate their children, to establish a home. America said to them — by implication — through its open doors, “Cast aside the burden which loads you down and enter here.” “We have work to be done and there is enough for all.” That the alien had a proper concept of the invitation is proven by his record. This city and our guests know what the alien can do. The enemy of the alien lives in most instances in sections where the alien is most found.

His attachment to his adopted land cannot rightfully be questioned. Nor can his loyalty to the constitution be questioned. Most of those assembled here were born abroad. Practically all that attended the meeting this afternoon were born abroad. They cannot be separated from an average American audience. They look like Americans, they act like Americans, and their war record proved them to be worthy of the name American.

So I shall avail myself of this opportunity to thank you in the name of the Lithuanians of Chicago for having said what you did. I wish that your words could be printed in every journal and periodical of the land so that other Americans might become familiar with your just views. Personally, I add my sincere and unreserved thanks. I am certain that both of you have made the Lithuanians of Chicago your life long friends.

A. Grenis.

A SONG.

I

Not long ago when
My lonely heart was sad,
You came and then
My lonely heart was glad.

II

When I clasped your hand,
My life dead like the rose on its stem
At your sweet command
Came to life again.

Pastabos.

Valio, chamizmas!

“Tėvynės Balso” Nr. 10-me įdėta žinutė iš Nashua, N. H., kuri rodo, kad lietuvių tarpe esama chamizmo.

Dalykas tame. Nashuoj yra Vyčių 20 kp., kurioj atsirado ginčų ir ergelio. Dabar tas vietinis nesutikimas keliamas į viešumą.

“Tėvynės Balsas” užleidžia vietas vienai puisei pakolioti kitą pusę. Ex-Vytis žeria “perlus”, kuriais iki šiol pasižymėdavo tik “Šakė-Kardas”, “Keleivis” ir kiti šlamštai. Štai jie: “Senas die-das žydų išpera “Džekas”, “baltų mulų” obalsiui tarnauti”, “dar prie tokios supuvusių obalsių bačkos prigulėti”, “Džekas” žydėlio perėtas ant “Krosnuos ciltuo”, “bet ožiukas uodegą parodė ir pabėgo, tai ir Vyčiai paskui ožį išbėgo” “visą bačką užs.....” Na, tiek to jau — užteks.

Kuo baigsis tas ergelis — nežinia, bet pirmos dujos pasirodė labai baurios.

— “Vyčio” redaktoriui išvažiavus su Vyčių organizacijos maršrutu, “Vyčio” vienas kitas numeris išeis kiek suplonintas. Grįžus iš kelionės, eis po senovei.

— Pirmos žinios, atėję iš kuopų, rodo, kad narių vėjus šiais metais eis gyvai ir entuziastingai. Ūpo yr, tai rasis ir energijos, bus ir pasekmės.

— Chicagos Vyčių 16 kp. gavėnės metu savo savaitinių susirinkimų programą įvairina paskaitom. Vertėtų ir kitom kuopom šį pavyzdį pasekti.

ĮVAIRIOS PASTABOS.

— Š. m. kovo 3 d., žinomo dailininko A. Žemaičio (Žmuidzinavičiaus) sušauktam Chicagos lietuvių darbuotojų susirinkime liko įsteigta “Dailės Dr-ja.”

— Paaštrėjus Klaipėdos klausimui, Lietuvoj nesnaudžia. Šauliai rodo daug gyvumo ne tik žodžiais, bet ir darbais bei prisiruošimu.

— Iš lenkų spaudos matyt, su koku pasitenkinimu jie, lenkai, kalba apie gavimą liuosų rankų prieš Lietuvą. Tiktai lietuvių tautos atspaurumas ir rusų “meška”, kuri susiraukus žiūri į lenkų elgesį, atvėsina “mėsininko” karštį.

— Lietuva vienu žvilgsniu yra laimingesnė už kitas šalis, kad ji tur ganėtinai maisto ir nežino bedarbės problemos.

— Gavom "Pavasario" Nr. 2 ir 3. Iš Pavasarininkų organo matyt, kad jų judėjimas provincijoj eina labai gyvai ir energingai, o Kaune — po senovei — apsnūdimas. O čia, kur centras gausios moksleivijos, studentijos ir šiaip laisvo jaunimo, kaip tik, rodos, turėtų gyviausias pulsas plakti.

Iš Lietuvos.

VASARIO 16-ta LIETUVOS SEIME.

Seimo Pirmininko Kan. Staugaičio kalba iškilmingajame Seimo posėdy vasario 16 d. 1924 m.

Gerbiamieji Atstovai!

Lietuvių tauta, per visą amžių eilę varginama ir naikinama, tiesa, sumenkėjo, savo gyvybės sultimis žymiai sustiprindama savo slėgėjų tautinį kūną, tačiau vis dėlto išliko gyva. Netekusi savo viršūnės — bajorijos, Lietuvių Tauta po šiaudiniu kaimiečio stogu ūgdo savo kultūrą, didžiausiomis pastangomis auklėja sau vadus, kurie joje žadina ne tik tautinį, bet ir politinį susipratimą.

Jau 1905 metais, kai buvo smarkiai subraškėjęs Rusų carų sostas, Lietuvių Tauta per Vilniaus Seimą aiškiai pasisakė siekianti politinės nepriklausomybės. Grįžtanti Rusuose reakcija tuomet išsklaidė ir mūsų viltis.

Didysis pasaulio karas parbloškia tartum nepagalimas galybes, griauja tartum dar labai stiprius despotų sostus. Visa pavergtųjų tautų eilė skubinasi išsivaduoti. Nuo jų neatsilieka ir mūsų Tauta.

Dar tebegaruoja kraujo upeliai, kuriuose teko išsimaudyti mūsų šaliai, dar nenudžiūvo gausios Lietuvos sūnų ašaros, dar tebeslėgia mus sunki okupanto ranka. Lietuvių Tauta, nusimanydama savo teisę būti nepriklausomai, drąsiai taria galingą žodį: *Gana vergauti! Aš esmi laisva!*

Tasai mūsų tautos žodis savo drąsumu daugelį nustebino, daug kam nepatiko. Nemaža buvo daroma pastangų to žodžio aidui užgniaužti. Tačiau tasai žodis, Dievo laiminamas, uolių Tėvynės sūnų darbu remiamas, mūsų jaunimo žiedo krauju aplaistytas, pavirsta tikrenybe: štai mes turime savo nepriklausomą Valstybę.

Šiandien sukanka lygiai šešeri metai, kai buvo tartas tasai žodis, ir mes esame čia susirinę tai valandai pagerbti.

Mes čia, laisvės sulaukę, džiaugiamės, o tų daugelis, kurie už tą laisvę yra kraują lieję, jau guli kapucse. Manau, įspėsiąs Gerb. Atstovų min-

tį, kviesdamas atsistojimu pagerbti tuos, kurie ligi šiol yra žuvę už Tėvynę.

Toliau tesie man leista bent trumpą apžvalgą padaryti ir tų darbų, kuriuos, mūsų jauną Valstybę kurdami, jau esame suskubę nudirbti.

Užsienio politikoj. Mūsų pietų kaimynas, kuris lygiai kaip mes patys buvo nešęs sunkų vergijos jungą, užsimojo atstatyti savo valstybę nuo jūrų iki jūrų, todėl ir pavergti tautas, kurios kliudė šiai idėjai įvykti. Tasai mūsų kaimynas rodėsi pasauliui vienintelis galįs būti užtvaras nuo iš Rytų besiveržiančio bolševizmo. Šia kryptim jis uoliai veikė pasaulio diplomatijoj. Šių kliūčių nepaisant, mūsų uolaus darbo ir ištvermės dėka visgi delto pavyko mums prasimušti į didės pasaulio politikos rinką. Šiandien mes jau esame įję į kultūrinių valstybių šeimyną ir drauge su senomis valstybėmis sėdime prie vieno stalo Tautos Sąjungoj.

Su kai kuriomis valstybėmis jau esame įję į artymesnius ryšius, sudarydami su jomis ir pasirašydami tam tikras sutartis.

Vidaus politikoj. Esame nutiesę tvirtus mūsų Valstybei pamatus, sustatydami ir skelbdami Konstituciją, kuria einant, patikrinamos piliečiams teisės, imamas globon darbas bei doros pastangos.

Be Konstitucijos, esame išleidę visą eilę naujų šaliai įstatymų, kurių pirmoje vietoje reikia pastatyti Žemės Reformos įstatymas. Jis žymiai sustiprins vidutinį mūsų žemdirbių luomą, tvirtesnį duos pagrindą lietuviškajam gaivalui mūsų šalyje ir didele dalimi ištaisys tą socialę neteisybę, kuri buvo susidariusi visuomenės sluoksnių santykiuose.

Švietimo srityje dešimteriopei padauginome vidurinių mokyklų skaičių ir išvystėme pradžios mokyklų tinklą tiek, kad netrukus galėsime įvesti priverstiną pradžios mokymą, kaip kad yra kultūringose šalyse. Mūsų jaunasai universitetas auga ne tik studentų, bet ir profesorių skaičiumi ir sparčiais žingsniais vejasi aukštąsias užsienio mokslo įstaigas. Jei dar pridėsime visą eilę čia Kaune ir provincijoj įsteigtų suaugusiems kursų, tai turėsime pripažinti, kad Lietuva ne juokais ruošiasi atsistoti šviesesnių valstybių eilėje.

Ekonomijos žvilgsniu naujajai Lietuvos Valstybei teko tvarkyti karo nualinta, senojo šeiminko labai apbleista šalis. Juo labiau nuvargino mus net dveji paeiliui pinigai, netekę savo vertės. Vis dėlto, niekieno nepadedami, sugebėjome sutvarkyti savo finansus ir šiandien turime tvirtą valiutą, kurios galėtų mums pavydėti ne viena sena valstybė.

Nors pamažėle, bet sistematingai vystosi mūsų pramonė, kyla prekyba. Šalies ekonomijai sun-

ku tarpti, nesant tinkamo susisiekimu. Ir čia jau daug padaryta: nutiesėme kelias siaurųjų geležinkelių linijas ir vieną plačiąją. Dabar ruošiamės naujus geležinkelius statyti.

Pirmoje atliktų darbų vietoje reikia pastatyti mūsų kariuomenė. Jinai jau parodė savo dvasią besigrumdama su Tėvynės priešininkais pirmoje jos atgimimo stadijoje. Toliau mūsų kariuomenė, belavindama savo vadus vadinamuose Aukštuose Kursuose ir užsieniuose, įvesdama pas save naujausius karo technikos reikalavimus bei lavinimo metodus, stiprėja ir tobulėja.

Visi šitie darbai yra atlikti per penkerius metus, nes pirmieji po nepriklausomybės paskelbimo metai nuėjo mums niekais, besiveržiant iš okupanto rankos. Padėti mums niekas nepadėjo, bet trukdytojų netrūko ne tik iš šalies, bet ir iš pačios Valstybės vidaus. Tai, ko esame pasiekę, yra mūsų tikrųjų Tėvynės sūnų pastangų, ištvėrėms ir pasišventimo vaisiai. Dirbome, neturėdami tinkamo darbui pasiruošimo bei įgudimo. Gali būti, kad daug kuo esame suklydę, daug kas yra netobula ir pataisyti reikia. Bet kad esame nudirbę daug — tai neabejotina.

Tiems, kurie ligšiol pasišventę dirbo ir tebedirba Valstybės darba, šiandien, kai džiaugsmingai švenčiame brangias mūsų sukaktuves, tiesie leista man Tautos vardu išreikšti aukšta pagarbą bei gili padėką!

Linksmą vasario mėnesio 16 d. drumsčia mums juodas debesys, kuris lygiai tą dieną pernai metais pasirodė mums politikos padangėje žinomo Ambasadorių Konferencijos ultimatumo pavidale Klaipėdos klausimu. Ką mes manome šiuo klausimu, šiomis dienomis aiškiai yra pasakęs Seimas. Mes suprantame, kurią reikšmę šiandien turi pasauliui susisiekimas, todėl nedvejodami esame pasirašę Barcelonos sutartį, patikrinančią mūsų sausumos ir vandens keliais susisiekimu laisvę. Bet negalime sutikti, kad tasai, kuris, sulaužęs iškilmingą sutartį, viena ranka neteisėtai laiko mūsų sostinę Vilnių, kita ranka užsikabintų Klaipėdos ir, spauzdamas mus, vykdytų savo imperialistinius siekimus.

Mes tikime, kad pernai metais vasario 16 dieną, užgulęs ant mūsų juodas debesys išsisklaidys ir kad pagaliau Vyties vėliava, jokių audrų netrukdoma, laisvai plevėsuos netik Klaipėdos uoste, bet ir Vilniuje ant Gedimino kalno.

Šiandien aš linkiu Jums, Gerbiamieji Atstovai, kad kitas mūsų nepriklausomybės sukaktuves švęstume ten, kame ta nepriklausomybė yra paskelbta!

Valio, Nepriklausoma Lietuva!

Karo stovio panaikinimo įstatymo projektą išdirbo Lietuvos ministerių kabinetas ir perdavė Seimui. Vieton karo stovio bus įvesta pastiprinta apsauga.

Triukšmingi įvykiai Seime. Liet. Seimo soc. demokratų frakcija buvo įteikusi interpeliaciją (užmetimą) vyriausybei dėl prileistų Rokiškio kalėjime politinių prasi-kaltėlių mušimų ir bendrai kairiųjų elementų persekiojimo. Vasario 8 d. į interpeliaciją atsakinėjo min. pirm. Galvanauskas. Kai jis norėjo skaityti dokumentus pateisinančius vyriausybės elgesį, soc. dem. pradėjo triukšmauti. Už tai soc. dem. frakcijos narys Daukštys prašalintas 3 posėdžiams iš Seimo.

Vasario 16 d. šventės reikalu Klaipėdos krašto valdžia išleido parėdymą mokykloms tą šventę švęsti.

Bedarbės Lietuvoje beveik visai nėra. Kauno darbo biržoje jų skaičius registruotas apie 400, gi Klaipėdoje — 300. Klaipėdos spauda pastebi, kad prieš metus t. y. Klaipėdos prisidėjimą prie Lietuvos, bedarbių skaičius siekęs 3,000, bet dabar daugelis pramonės įmonių gavo didelių užsakimų iš Lietuvos ir savo darbą žymiai praplėtė. Dėl tos priežasties bedarbių skaičius žymiai sumažėjo. Bendrai gyvenimas Klaipėdoje šiuo metu yra daug gyvesnis, negu prieš metus.

Karo prievolės įstatymą išdirbo Lietuvos valdžia. Įstatymas numato karo tarnybos ilgumo periodišką mažinimą. Šiuo metu pėstininkai tarnauja 2 metus, gi už 3 metų tereikės tarnauti 18 mėnesių. Specialinėms dalims tarnybos laikas sumažinamas nuo 35 mėn. į 24.

Lietuvos prekyba su užsieniu vis didėja, š. m. sausio mėn. Lietuva išvežė užsienin įvairių prekių už 16,941,500 litų, įvežė už 11,344,000 litų, taigi, išvežta daugiau, negu įvežta už 5,597,500 litų.

Vasario 16 d. iškilmės prasidėjo Kaune iškilmingomis pamaldomis Kauno Bazilikoje, kurias išklausė valstybės prezidentas, Valdžia. Seimo nariai ir k. 12 v. Seime įvyko iškilmingas posėdis, kuriame tarp kitų dalyvavo ir Latvijos Semo delegacija didelėmis ovacijomis. Seimo posėdyje jo prmininkas darė apžvalgą Lietuvos laimėjimų 6 nepriklausomybės metų laike. Po pietų p. valstybės prezidentas priiminėjo sveikintojus. Vakare valstybės operoj pastatytas "Faustas", po kurio visi įzymesnieji asmens susirinko vakarienėje pas ministerį pirmininką ir užsienių reikalų ministerį Galvanauską. Viešos iškilmės ir kariuomenės parodos atidėtos iki gegužės 15 d.

Lietuvos Universitetas vasario 16 d. šventė savo 2 metų gyvavimo sukaktuves.

Žydsu komunistus sklaido. Susekta, kad mūsų žydų kai kurios draugijos platina komunizmą Lietuvoj. Šitas draugijas valdžia uždaro, o komunizmo mylėtojus kiša "šaltojon komunon".

Pirmas vaikų koncertas. Kaune vaikų draugija "Angelas Sargas" surengė pirmą viešą vaikų koncertą. Lan-kiesiuose padarė gilaus įspūdžio. Džiaugsmas ima, mantant, kaip mažieji stoja į kovą su girtuokliavimu.

Lietuvos cukrus. Ūkio Bankas nusiuntė į Rastenburką 41 vagoną Lietuvoje išaugintų cukrinių runkelių. Iš jų padirbo 5 vagonus cukraus. Runkelių derlius buvo daugiausia 511 cent. nuo ha., cukringumas vidutiniai apie 16%. Tokiu būdu yra galimybės išvystyti Lietuvoje cukraus pramonę.

Pagamintas cukrus pasirodė rinkoje.

Lietuvos Žemės Ūkio Paroda šiais metais bus suruošta Kaune rugpiūčio 22 d. ir tęsis iki rugsėjo 1 d. Kartu su paroda manoma suruošti ir Lietuvos dainų šventę.

Pabauda už nelankymą mokyklų. Klaipėdos krašte reikės mokėti pabaudos nuo 10 iki 15 centų už tuos mokinius, kurie nelankys mokyklos. Esant priežastiai, mokiniai nuo pabaudos bus atleidžiami.

Iš Centro Raštinės.

Pašelpos Skyrių įvedus.

XI-tojo Seimo išrinkta komisija išdirbti planus dėl pašelpos skyriaus, uoliai šioj srity dirbo. Parašė įstatus ir vasario 22 d. padavė Centro Valdybai užgirti. Centro Valdyba vienbalsiai priėmė komisijos projektus ir pašelpos įstatus ir vasario 22 d., 1924 m. laikytame posėdy nutarė kad pašelpos skyrius prie Lietuvos Vyčių organizacijos įeina į galę kovo 1 dieną, 1924 metais.

Vos spėjo Centro Valdyba dar pusoficialiai šią žinią paskelbti, tuojaus pradėjo daug kuopų teirautis apie pašelpos skyrių, reikalauti pašelpos skyriaus įstatų.

Pirmiausia palankiai atsiliepė Vytis P. J. Kubertas, Liet. Vyčių 104 kuopos raštininkas iš Mahanoy City, Pa., antras Vytis F. Yermakas, Liet. Vyčių 102 kuopos finansų raštininkas, Detroit, Mich. Juodu kalba kuopos vardu ir pareiškia, kad kuopos daug narių žada rašyti pašelpos skyriun. Taipgi kasdien gauname iš įvairių kuopų laiškus pašelpos reikalais.

Centro Valdybai paskelbus, kad jau pašelpos skyrius įeina į galę, nariai pradėjo rašyti.

Pirmieji Nariai.

Pirmiausia prie pašelpos skyriaus aukščiausio (III) laipsnio prisirašė pašelpos skyriaus komisijos narys gerb. kun. I. Albavičius. Taipgi komisijos narys, Centro raštininkas ir Izdininkas prisirašė prie aukščiausio laipsnio. Juos pasekė visa Centro Valdyba ir organo redaktorius.

Laukė penkis metus.

Vytis J. Jakubauskas, atėjęs į Centro Raštinę, klausia: "Ar jau priimate narius prie pašelpos skyriaus"? — "Jau" — atsakėme. — "Tai rašykite mane, nes aš laukiau šios progos penkis metus". Vytis J. Jakubauskas prisirašė prie aukščiausio (III) laipsnio.

Iš 13-tos kuopos jau prisirašė: elektras inžinierius A. J. Žvirblis, Vyčių Centro Raštinės knygvedė Vytė S. Navickaitė, P. Žemgulis ir kiti rašosi.

Pašelpos skyriaus įstatatai ir Finansų knygoms lapai jau spausdinama. Kuopoms pareikalavus prisijusim.

Narių mokesčiai.

Vėl prašome kuopų, kurios dar nėra atsiteisę už pirmą pusmetį 1924 metų, prisijusti narių mokesčius. Negavę mokesčių, sulaikysime "Vyčių".

VYČIŲ MARŠRUTAS,

surengtas organizacijos reikalais, kuriuos dėstinės Matas Zujus, "Vyčio" Red.:

Kovo 16 d. 43 kp. Grand Rapids, Mich.
Kovo 18 d. 102 kp. Detroit, Mich.
Kovo 19 d. 79 kp. Detroit, Mich.
Kovo 21—23 d. 25 kp. Cleveland, Ohio.
Kovo 24 d. 92 kp. Niagara Falls, N. Y.
Kovo 26 d. 93 kp. Rochester, N. Y.
Kovo 28 d. 100 kp. Amsterdam, N. Y.
Kovo 30 d. 108 kp. Shenectady, N. Y.
Balandžio 1 d. 10 kp. Athol, Mass.
Balandžio 3 d. 17 kp. So. Boston, Mass.
Balandžio 4 d. 1 kp. Montello, Mass.
Balandžio 5 d. 18 kp. Cambridge, Mass.
Balandžio 6 d. 78 kp. Lawrence, Mass.
Balandžio 7 d. 20 kp. Nashua, N. H.
Balandžio 9 d. 27 kp. Norwood, Mass.
Balandžio 11 d. 26 kp. Worcester, Mass.
Balandžio 13 d. 6 kp. Hartford, Conn.
Balandžio 14—15 d. 7 kp. Waterbury, Conn.
Balandžio 16 d. 42 kp. New Britain, Conn.
Tolesnis maršrutas bus paskelbtas toliau.

Pastaba. Iš kai kurių kuopų, kurioms pranešta Maršruto diena, Centro Raštinė negavo jokio pranešimo, ar rengiamasi prie jo, ar ne.

Naujos Anglijos kuopoms Maršrutą sudarėm, kaip mums išrodė geriausia. Bet ten yra Apskritys ir jo Valdyba, kuri šiame reikale gal kuopoms patarpininkaut ir pakeisti dienas, kada kuriai kuopai būt parankiau, bile tik įgalotiniui nebūtų sutrukdyta tolesnė Maršruto eiga.

Visais Maršruto reikalais kreipkitės į Centro Raštinę: 4736 So. Wood St., Chicago, Ill.

KLAUDŲ ATITAIŠYMAS.

"Vyčio" Nr. 4(150), puslapy 124, pašelpos skyriaus konstitucijoj išspausdinta: I-mo laipsnio nariai-rės sirgdami savaitėj pašelpos gaus \$5.00; II-ro laipsnio \$7.50; III-čio laipsnio \$10.00.

Turėjo būti: II-ro laipsnio \$10.00; III-čio laipsnio \$15.00.

Redakcijos pastabose apie narių Vajų pažymėta, kad Vajaus laikų narių mokesčiai \$2.00 už metus, iki Naujų Metų \$1.50. Centro Valdyba nustatė tik vienus mokesčius: \$2.00 už metus.

Metai skaitysis nuo dienos prisirašymo.

LITUOVOS VYČIŲ CENTRO RAŠTININKO FINANSŲ APYSKAITA

(Nuo Vasario 1 ligi Kovo 1, 1924).

PAJAMOS.

Balansas iš sausio \$42.13
14 kp. Cicero, Ill. \$28.50

2 kp. Lewiston, Me.	15.00
Pren. "Vyčio" į Lietuvą T. Lauručio	4.00
"Vyčio" Pren. V. Valonis	3.50
P. Sedemka	3.00
Kauno Restauracijos skelbimai "V."	7.00
17 kp. So. Boston, Mass.	46.00
16 kp. Chicago, Ill.	61.05
16 kp. Chicago, Ill. už konstitucijas	2.00
26 kp. Worcester, Mass.	35.50
6 kp. Hartford, Conn.	5.25
Adv. K. Česnulio "Vyčio" pren.	1.00
78 kp. Lawrence, Mass.	20.00
100 kp. Amsterdam, N. Y.	39.00
20 kp. Nashua, N. H.	15.00
102 kp. Detroit, Mich.	9.50
V. Sodaitis	1.00
Ber & Ford skelbimas "Vytyje"	1.00
104 kp. Mahanoy City, Pa.	38.00
90 kp. Harrison, N. J.	22.50
80 kp. St. Louis, Mo.	8.25
14 kp. Cicero, Ill.	18.00
29 kp. Newark, N. J.	14.50
17 kp. So. Boston, Mass. už 30 kopijų "Vyčio" Nr. 2(148)	6.00
90 kp. Harrison, N. J. auka	10.00
16 kp. Chicago, Ill.	10.25
79 kp. Detroit, Mich.	26.25
48 kp. Springfield, Ill.	29.50
25 kp. Cleveland, Ohio	30.20
35 kp. West Pullman, Ill.	13.50
13 kp. Chicago, Ill.	4.50
17 kp. So. Boston, Mass. už konst. ir fin. lapus	3.50
8 kp. Roseland, Ill.	17.25
27 kp. Norwood, Mass.	9.00
93 kp. Rochester, N. Y.	10.50
85 kp. Westville, Ill.	29.70
102 kp. Detroit, Mich.	40.75
J. Gruštas	1.50
Viso pajamų Vasario mėn.	\$683.08

IŠMOKĖJIMAI

(Nuo Vasario 1 ligi Kovo 1, 1924).

Redaktoriumi už "Vyčio" Nr. 2(148)	\$40.00
Stampas "Vyčio" Nr. 2(148), Centro Raštinėj ir "V." Red.	11.50
K. of L. Press už klišę Job. No. 1636, spaudą Job No. 2066; 2362; 2386; 2454; 2697 ir 2711	63.06
Deposit į Post Office už "Vytyj"	10.00
Administracijai už Sausio mėn.	40.00
K. of L. Press už "Vyčio" Nr. 18(131)	135.00
Viso išmokėta	\$299.56
Balansas	\$383.52

NAUJI NARIAI, PRISIRAŠĘ PRIE LIET. VYČIŲ ORGANIZACIJOS PO XI-jo SEIMO.

Prie 5 kp. Chicago, Ill. — 2(199) Vincisla Alekna, 3(200) Justinas Antanavičius, 4(201) Franciška Griškiūtė, 5(202) Katrina Jonauskaitė, 6(203) Adomas Stanevičius, 7(204) Vladislovas Strioga, 8(205) Ona Valūniūtė.

Prie 7 kp. Waterbury, Conn. 12(206) Sofija Abramavičiūtė, 13(207) Sofija Legevičiūtė, 14(208) R. Šobrinskas, 15(209) Izabela Šemitas, 16(210) Ona Narčiūtė, 17(211) Izidorius Tamošaitis.

Prie 14 kp. Cicero, Ill. 1(212) Juozas Bukauskas, 2(213) B. Drugeika, 3(214) Jieva Gudaitė, 4(215) Stanislava Jonaičiūtė, 5(216) Petronėlė Jonaičiūtė, 6(217) Ona Kairaitė, 7(218) Juozas Kiškūnas, 8(219) Juozas Matoniš, 9(220) Juozapas Milašauskas, 10(221) Juozapas Mockus, 11(222) J. Reikas, 12(223) S. Petrauskas, 13(224) A. Petrauskas, 14(225) Jonas Trexel, Jr. 15(226) Ona Vasiūniūtė, 16(227) Jadvyga Šiušiuūtė, 17(228) J. Ruzen.

Prie 18 kp. Cambridge, Mass. 2(229) Juozapas Plauskas, 3(230) Juozas Tamošiūnas.

Prie 25 kp. Cleveland, Ohio. 12(231) Antanas Mačiokas, 13(232) V. Strimaitis, 14(233) K. Zupkaitė.

Prie 79 kp. Detroit, Mich. 13(234) Marijona Černiauskaitė, 14(235) J. Kripas.

Vincas Rūkštalis, Centro Raštininkas.

Kas Jaunimo Veikiama.

CLEVELAND, OHIO. Iškilmingai ir linksmi pami-
nėjo "Pabaigtuves".

Kovo 3 d. š. m. lietuvių svet. įvyko "Pabaigtuvių vakaras", kurį įrengė suvienytu koru: Vyčių ir Bažnytinis. Šį vakarėlį delto aš pavadinau "Pabaigtuvių vakarėlis", kadangi abudu koru rengėsi prie didelio koncerto, kuris įvyko kovo 2 d., tai tada visi koristai, berods, taip sakė: po koncertui surengsime šeimynišką vakarą, nes dabar visi sunkiai dirbame, o tada po sunkaus darbo galėsime linksmi pasidžiaugti, kad jau pabaigėme savo sunkų darbą.

Jaunimo prisirinko vakarėlyje gana apščiai — apie šimtas ir pusę asmenų. Muzika buvo puiki; jaunimas linksmi šoko įvairius šokius. Bet jis neužmiršo ir lietuviškų tautinių šokių. Tas parodo, kad lietuvių jaunimas myli savo tautos šokius. Bravo jaunime, kad taip didžiai gerbi savo tautos ypatybes.

Visiems pasilinksminus, vakaro vedėjas pakvietė visus prie vakarienės. Visi sustojo į eilę; muzikantai grąjo tinkamą maršą ir visi gražiai maršavo prie vakarienės, kur mūsų Vyčių šeimyniškų puikiai buvo paruošti stalai, visokiais valgiais apkrauti, o ypač tas labiausiai viską dabino — tautos trispalvės, kuriomis buvo papuošti stalai; kvietkų gražiausi bukietai ant stalų žaliavo, o tas labai kreipė jaunimo domėsi prie jų.

Neatsilankius mūsų dvasios vadui, vakaro vedėjas

pakvietė Vyčių 25 kp. pirm. J. Kužą, atkalbėti maldą. Po maldai pradėjo visi užkandžauti ir gėrėtis puikiai paruošta vakariene. Bet kaip paprastai, taip ir dabar, buvo prie vakarienės gražių kalbų. Pirmiausiai kalbėjo gerb. muzikas J. Čižauskas, kuris visiems koristams dėkojo už taip didelį prisirišimą prie korų ir lankymąsi į repeticijas, o ypač prieš šį didų koncertą (koncertas buvo kovo 2 d.). Muzikas kvietė visus prisirašyti prie korų ir kartu dalyvauti darbe. Taip pat muzikas pažymėjo, kad po Velykų korai yra užkviesti mieste dalyvauti svetimtaučių vakare. Antras kalbėjo gerb. kp. pirm., J. Kuzas, kuris irgi visus susirinkusius gražiai ragino prisirašyti prie Vyčių su pažymėjimu, kad dabar Vyčių organizacija bus ir pašelpinė. Kalba buvo šiam vakarui gana tinkama.

Kalbėjo gerb. M. Čižauskienė anglų kalboje; jos kalba visiems patiko, nes tą faktą konstatavo susirinkusiųjų katučiai. Kaip visuomet, taip ir šį kartą gerb. M. Čižauskienė ne tik visus mokėjo sujudinti savo kalba, bet ir prijuokino, o tas, žinoma, jaunimui labai patinka.

Toliau sekė kalba "Jurgio Washingtono", "Antano Smetonos" — gerb. O. Michalčienės-Žvingiliūtės, pirmos šios Vyčių kuopos pirm., kuri, ištikrųjų, yra oratorė, Vyčių patrijotė; ji taip savo kalba visus sujudavo, kad tarpe visų pasidarė didžiausia tylą. Kalbėtoja ragino visą jaunimą prisirašyti prie Vyčių organizacijos, nes tai

vienintėlė organizacija, kuri taip gražiai moka auklėti lietuviškoje dvasioje jaunimą. Ji sakė: "nors aš čia gimus ir augus, bet aš geriau myliu kalbėti lietuviškai, negu amerikoniškai". Kalbėtoja toliaus pažymėjo: kas nemylti savo tautos ir jos kalbos, tas negali būti nė šios šalies geru piliečiu ir patriotu.

Kalbėjo A. Žaliaduonis iš Homestead, Pa., kuris gana gražiai ragino visus rengtis prie Vyčių Dvyliktojo Seimo, nes Seimas įvyks Homestead'e, Pa. Pabaigoj kalbėjo inž. Alf Stankus, kurio kalba buvo neperilgiausia, bet gana įdomi, nes daugiausiai rišasi su jaunimo reikalais. Kalbėtojo kalba visiems patiko. Programa baigėsi Lietuvos imnu. Vakarų vedėju buvo J. V. Sadauskas.

Negalima pamiršti neištarus nuoširdžios padėkos gerb. šio vakaro šeiminkėms: O. Michaličienei, P. Štaupienei; P. Janušaitienei ir P. Radžiavičienei, kurios taip sunkiai dirbo. Taip pat ir gerb. J. Bleizgiui, kuris šį kartą taip daug pasidarbavo. Ačiū ir jam!

Vytis.

SIoux CITY, IOWA. — Atvykus pas mus vargonininkauti p. E. Šlapeliui, suvis kitoks judėjimas pasidarė mūsų kolonijoje. Jis atvažiavęs tuojaus ėmėsi darbuotis iš visų pajėgų, kaip del vietinės parapijos, taip ir del tautos. Suorganizavo du didelius choru, kaip didžiųjų taip ir mažųjų, kuriuos trumpu laiku puikiai išlavino giedoti. Dabar miela pasiklausyt, kaip bažnyčioje, taip ir svetainėje. Scenos srityje tiek darbuojasi, kiek tik išgali, nes dar tik devyni mėnesiai, kaip pas mus darbuojasi, bet jau sugebėjo perstatyti scenoje kelis operetinius veikalus, o kitus dramatinus ir komedijas, du koncertu ir balių, kaip su didžiųjų taip ir mažųjų chorais. p. E. Šlapelis švelniu apsiėjimu ir taktišku vadovavimu visus sutraukė prie veikimo, choruose užvedė gerą tvarką, kokios niekad nebuvo; įvedė mėnesines mokesčius ir chorą padarė, kaip tik draugiją; susirinkimus laiko reguliariškai kartą į mėnesį; dabar chore yra vienybė ir susiklausymas, delto, kad yra gera tvarka. Ir tokiu būdu visi nariai-rės geriau laikosi prie choro.

Vasario 7 d. 8:00val. vakare, tuojaus po pamaldų, įvyko šv. Cicilijos choro paprastas mėnesinis susirinkimas, kuriame buvo svarstyta ir nutarta daug naudingų ir svarbių dalykų padaryti ateityj. Susirinkimą atidarė choro vedėjas ir pirm. E. Šlapelis, maldą atkalbėjo dv. vadovas gerb. kleb. kun. J. Čėsna, protokolą perskaitė iš praeito susirinkimo p-lė V. Biržetaitė; protokolą buvo priimtas be pataisymų. Po to sekė raportai iš buvusio vakaro kovo 2 d. Pasirodė, kad už visus daugiausia tikietų išpardavė p-lė Zof. Biržetaitė. Ji už tai gavo nuo klebono pirmą dovaną — auksinį pašelį. Tame vakare padaryta parapijai pelno suvirš \$150.00. Choro kason tik mažą nuošimtį paėmė. Už tokį pasidarbavimą klebonas ir parapijonai yra labai dėkingi kaip E. Šlapeliui, taip ir choristams-ėms. Po to svarstyta apie operetę "Consilium Facultatis", kuri jau mokinama ir bus statoma scenoje Velykų vakare. Visi vaidilos nutarė nusifotografuoti ir paveikslą duoti į laikraščius. Apsvarsčius rengiamo vakaro reikalus, pirm. E. Šlapelis įnešė sumanymą, ar nebūtų geras dalykas chorui surengti spaudos savaitę, kad paplatinti tarp vietos lietuvių daugiau gerų katalikiškų knygų ir laikraščių. Ir iš padaryto pelno, per spaudos savaitę, įsisteigti del choro iš pradžių nors mažą knygynėlį. Šį įnešimą parėmė ir vienbalsiai nutarė rengti spaudos savaitę. Ir visi pasižadėjo darbuotis, kad kuodaugiausia išparduoti gerų knygų ir užrašyti laikraščius. Į spaudos savaitės komisiją del partraukimo reikalingų knygų ir laikraščių įėjo sekanti: varg. E. Šlapelis, gerb. klebonas ir moksl. J. Zabulionis. Spaudos savaitę bus paskelbta vėliaus, kaip bus viskas jau prirengta.

Kaip viskas puikiai einasi ir daug veikiama, Šlapelis padavė įnešimą, kad choras pasirinktų kurį nors laikraštį sau už organą ir apie savo darbuotę jam rašintų. Šiam įnešimui visi pritarė ir pasirinko sau už organą, kaip jaunimo laikraštį "Vytį", o korespondentu, kad į jį raši-

nėtų žinutes apie choro darbuotę visi vienbalsiai išrinko moksleivį J. Zabulionį.

Po Velykų choras rengiasi prie didelio veikimo, del kurio jau ir planai išdirbti. Taigi ir korespondentui darbo užteks. Gale p. Ad. Petronis chorui ištara nuoširdų ačiū už įteiktą dovaną nuo choro jo vestuvėse. Susirinkimas buvo uždarytas malda gerb. klebono. Gale buvo praktikos giedojimai.

Valio, šv. Cicilijos chorui ir jo vadui p. Šlapeliui!

Choro Koresp.

NIAGARA FALS, N. Y. — L. V. 92-ra kuopa per kiek laiko buvo užsnūdus, tai visa vietinė lietuvių kolonija pradėjo dirvonu virsti. Bet Vyčiai jau pradeda atsibusti, tad yra vilties, kad visa kolonija neilgai trukus pavirs į derlingą dirvą.

Kovo 9 d. Vyčių 92-ra kuopa laikė extra susirinkimą. Laikė susirinkimo visi nariai ir narės pasirodė labai energingais ir išsireiškė, kad Vyčiai turi pradėti veikimą kogleičiausia. Savo veikimui tvarkyti išrinko komisiją trijų narių: Joną Žuklį, Anelę Karaškiūtę ir Petrą Benoši.

Nutarė š. m. kovo 24 d. įrengti prakalbas gerb. M. Zujui, "Vyčio" red.

Balandžio 22 d. rengti šokius.

Kokios trys savaitės po Velykų rengti koncertą. Koncerto rengimui visas darbas pavestas vietiniam vargonininkui gerb. Ed. Lautz. Labai linksma yra, kad Vyčiai pradeda taip darbuotis. Linkėtina jiems kogeriausių pasisekimų.

P. Mažytė.

ROCHESTER, N. Y. — Šį metą ir Rochesterio Vyčiai pradeda veikti. Štai kovo 4 d., vakare, buvo surengtas "Moonlight and Confetti Dance". Susirinko beveik visas vietinis jaunimas, bet tik pusė iš jų yra Vyčiais. Tikimės, ateis toks laikas, kada ir kita pusė prisirašys prie šios organizacijos. Taip pat yra rengiamas vaidinimas: "Piloto Duktė".

Kovo 1 dieną apsidė Paulina Kalinauskaitė ir Petras Telksnys — abu Vyčiai.

Laimingiausių metų jiems linki visi nariai!

Koresp.

SPRING VALLEY, ILL. — L. Vyčių 28 kuopa laikė mėnesinį su-mą 4-tą dieną kovo, 1924 m., išduota raportas "Bunco Party" vakaro. Pasirodė, įeigū buvo apie \$50.00 ir iš to atliks nemažai pelno. Tas parodo, kad Vyčiai nemažai veikia, kad taip sekmingai įvykdo panašų vakarą, kurio dar mūsų kolonijoje niekas nemėgino rengti.

Taipgi iš senų reikalų buvo aptarta, kad Vyčiai nupirktų gražių scenerijų del mūsų naujai įtaisytos svetainės, kad būtų galima didesnius vaidinimus rengti.

Taipgi buvo įnešimas, kad mūsų Vyčiai, kurie mokinasi kai kurių muzikos šakų, stengtųsi suorganizuoti Vyčių Orkestrą. Paaikėjo, kad darbas yra pradėtas, kad asmenys veikia gerai ir lanko praktikas. Štai jie: Petras A. Ivanauskas — smuika, Ona Mileriūtė — pianas, Pran. Kvedas — saxophone, Pran. Ivanauskas — clerineta, Pran. Dapkus — banjos.

Pageidaujama, kad jeigu atsirastų mokačių bent kokių instrumentu groti, tai gali atsilankyti ir prisirašyti prie kuopos, nes tas daug jiems gero atneš.

Taipgi buvo nutarta, kad vaidinimas būtų priruoštas del pirmos dienos Velykų vakaro.

Po to pirmininkas P. A. Ivanauskas pranešė nariams, kad po šio susirinkimo bus pagaminta nariams vakarienė, o paskui seks šokis, Vyčių orkestrai grojant.

Korespondentas.

REDAKCIJOS ATSAKAI.

Aitvarui. Kai kurias pastabas paimsim domėn. Malonu, kad kai kurie nariai ne tik skaito organą, bet ir paskaitytus raštus analizuoja.

Piemenėlei. Dainos netinka.